బి. వసంత

'తీరం చేరిన కెరటం'

'జీవితం చాలా చిత్రమైంది. ఈ సమయంలో జరిగితే బాగుండు అని అనుకొన్నది ఏ పదేళ్ళకో జరగడం, ఇప్పుడు జరగకపోతే బాగుండు అని అనుకున్నది వెంటనే జరగడం.' ఆలోచిస్తూ నడుస్తోంది వైదేహి. ఆమె పక్కనే ఆమె మూడేళ్ళ కొడుకు మిథున్ వస్తున్నాడు. వాడి చేతిలో ఓ చిన్న పిల్లికూన ఉంది. అదంటే వాడికి వల్లమాలిన అభిమానం. బజారుకు వెళ్ళినా, ఇంట్లో ఉన్నా అది వాడి చంకలో ఉండాల్సిందే!

"తొందరగా నడవమ్మా!" కొడుకును తొందరపెట్టింది. వాడు ముద్దు ముద్దు మాటలతో "నడుస్తున్నాను" అంటూ పిల్లిని ఒక చేతిలోంచి మరో చేతిలోకి మార్చుకున్నాడు.

"దాన్ని నేను ఎత్తుకుంటాను. ఇటు ఇవ్వు."

"ఉహు. నేను ఇవ్వను!"

విసుక్కుంది వైదేహి. వీడిని బజారుకు తెస్తే ఇదే గొడవ. రెండు గంటల్లో అయిపోయేది నాలుగు గంటలు చేస్తాడు. "మరి తొందరగా నడువు. లేకపోతే ఇలారా. నేను ఎత్తుకుంటాను నిన్ను!" అంటూ బలవంతంగానే మిథున్‌ని ఎత్తుకుంది.

అప్పుడు జరిగింది విషాద సంఘటన!

వైదేహి విసురుగా మిథున్‌ని ఎత్తుకునే సరికి ఆ విసురులో మిథున్ చేతుల్లోంచి పిల్లికూన జారిపోయింది. మరుక్షణంలో వెనకనుండి వేగంగా వస్తున్న కారు కిందికి వెళ్ళిపోవడం, చక్రాల క్రింద నలిగిపోవడం, కారు వెళ్ళిపోవడం అన్నీ రెండు క్షణాల్లో జరిగిపోయాయి.

పిల్లికూన పచ్చడి పచ్చడి అయి రోడ్డుకి అతుక్కుపోయింది నామరూపాలు లేకుండా.

దాంతో ఏడుపు లంకించుకున్నాడు మిథున్. వైదేహి ఎంత సముదాయించినా వాడు ఊరుకోవడం లేదు.

కారుకింద పిల్లికూన చనిపోయిన విషయం, కారు నడుపుతున్న వైష్ణవ్‌కి రెండు నిముషాల తర్వాత తెలిసింది. అప్పటికే కారు ఓ కిలోమీటరు వెళ్ళిపోయింది.

వెంటనే కారుని రోడ్డు పక్కన పార్కుచేసి వెనక్కి నడిచాడు.

అందరినీ పరిశీలిస్తూ నడుస్తున్నాడు వైష్ణవ్ ఓ కిలోమీటర్ వెనక్కి వచ్చేసరికి అక్కడ రోడ్డు మీద... ఎర్రగా... 'పాపం! అనవసరంగా దాన్ని చంపేశాను ఎవరిదో అది?'' అక్కడే ఉన్న ఓ షాపులోకి వెళ్ళాడు.

"ఏమండీ ఇందాక ఓ కారు కిందపడి ఆ పిల్లి చనిపోయింది కదా? అది ఎవరిదో మీకేమైనా తెలుసా?"

"అయ్యో పాపం! ఒకామె తన కొడుకును ఎత్తుకొని వస్తోంది. అది వాళ్ళదేనట! ఆ పిల్లి చనిపోయిందని ఆ పిల్లాడు ఒకటే ఏడుపు!" అంటూ చెప్పుకుపోతున్నాడు ఆ షాపతను.

షాపులోంచి బయటపడి గబగబా నడవడం మొదలెట్టాడు వైష్ణవ్.

అరగంట తర్వాత ఆ పిల్లాడు ఎవరో, ఆ తల్లి ఎవరో తెలిసింది. నేరుగా కారు దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాడు. అతడి మనసులో ఓ ఆలోచన రూపు దిద్దుకుంటోంది.

* * *

టక్... టక్... టక్... టక్...

'ఈ రాత్రి తనకోసం ఎవరొచ్చారబ్బా?' అనుకుంది వైదేహి. అప్రయత్నంగానే లేచి తలుపు దగ్గరికి వెళ్ళింది.

"ఎవరూ?" అంది.

"ఓసారి తలుపు తీస్తారా?" ఓ మగకంఠం.

అసలే సాయంత్రం నుండి వర్షం పడుతోంది. కరెంటు కూడా లేదు. "తీయాలా వద్దా?" అన్న మీమాంసలో పడింది వైదేహి.

మళ్ళీ టక్... టక్... మంటూ చప్పుడు.

ఓసారి గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి 'ఏమైతేనేం ' అనుకొని తలుపు తెరిచింది.

బయట ఓ యువకుడు వర్షానికి తడుస్తూ.

"ఓ నిముషం లోపలికి రానిస్తారా?"

"ఎవరు మీరు?"

నేను ఎవరైనా మీకు శత్రువును మాత్రం కాదు" అన్నాడు చిన్నగా నవ్వి. వైదేహి తలుపు పూర్తిగా తెరిచింది. అతడు లోపలికి వచ్చాడు.

వర్షానికి తడవకుండా పొడవాటి రెయిన్‌కోట్ వేసుకున్నాడు.

"ఈ రోజు ఉదయం మిమ్మల్ని బాధపెట్టాను మీ పిల్లికూనను చంపి!" అన్నాడు.

వైదేహికి ఉదయపు సంఘటన గుర్తొచ్చింది.

వేగంగా దూసుకుపోయిన కారు... అది నడుపుతున్నది ఇతనన్నమాట!

"పోనిండి... ఏం చేస్తాం!" నిర్లిప్తంగా అంది వైదేహి.

మీ అబ్బాయికి ఆ పిల్లికూన అంటే ఎంత అభిమానమో. ఆ చుట్టు పక్కలవాళ్ళు చెప్పితే విన్నాను. అందుకనే దానికంటే మంచిదాన్ని మీకివ్వాలను కుంటున్నాను!" అంటూ రెయిన్‌కోటు లోపలినుండి ఓ పిల్లికూనను బయటికి తీశాడు.

పిల్లికూన అరవడంతో అప్పటి దాకా నిద్రపోతున్న మిథున్ టక్కున లేచి బయటికి పరుగెత్తు కొచ్చాడు.

చనిపోయిన దానికంటే అందంగా, ముద్దుగా ఉందది. దాన్ని చూస్తేనే మిథున్ అతడి చేతుల్లోంచి దాన్ని లాక్కున్నాడు. వైదేహి మనసులోంచి ఓ కెరటం తొలగిపోయింది.

"కూర్చోండి" అంటూ కుర్చీ చూపింది వైదేహి.

"లేదండీ వెళతాను."

"వర్షంలో తడిచి వచ్చారు. టీ పెడతాను. కాసేపు కూర్చోండి!" లోపలికి వెళ్ళిపోయింది వైదేహి.

వైష్ణవ్ మనసులో ఓ మెర మెర!

ఆమె ఎవరు? ఎక్కడో చూసినట్లే గుర్తు! ఆ వడక... ఆదీ... ఎవరబ్బా!

అతడి మనసు గతంలోకి వెళ్ళి వెదకసాగింది.

* * *

"వైదేహి మధ్యాహ్నం తోటకు వెళదామా?" అడిగాడు వైష్ణవ్.

ఎందుకు?"

"మామిడి కాయలు కోసు కుందాం!"

"అలాగే" ఎగిరి గంతేసింది వైదేహి.

ఇద్దరూ పదో తరగతిలో క్లాస్‌మేట్స్.

అప్పుడప్పుడే ఎండాకాలం ప్రారంభం అవుతోంది.

పాఠశాలలు ఒకేపూట... మధ్యాహ్నమంతా పిల్లలకు ఆట విడుపే!

వైదేహి అంటే వైష్ణవ్‌కి వల్లమాలిన ఇష్టం. ఇద్దరి కులాలు వేరైనా ఇద్దరివీ పక్క పక్క ఇళ్ళే కావడంతో, పైగా క్లాస్‌మేట్స్ కావడంతో బాగా చనువు ఏర్పడింది ఇద్దరి మధ్యా.

ఎవరికీ తెలియకుండా ఊరి

మీ అబ్బాయికి ఆ పిల్లికూన అంటే ఎంత అభిమానమో. ఆ చుట్టు పక్కలవాళ్ళు చెప్పితే విన్నాను. అందుకనే దానికంటే మంచిదాన్ని మీకివ్వాలను కుంటున్నాను!" అంటూ రెయిన్‌కోటు లోపలినుండి ఓ పిల్లికూనను బయటికి తీశాడు.

పిల్లికూన అరవడంతో అప్పటి దాకా నిద్రపోతున్న మిథున్ టక్కున లేచి బయటికి పరుగెత్తు కొచ్చాడు.

చనిపోయిన దానికంటే అందంగా, ముద్దుగా ఉందది. దాన్ని చూస్తేనే మిథున్ అతడి చేతుల్లోంచి దాన్ని లాక్కున్నాడు. వైదేహి మనసులోంచి ఓ కెరటం తొలగిపోయింది.

"కూర్చోండి" అంటూ కుర్చీ చూపింది వైదేహి.

"లేదండీ వెళతాను."

"వర్షంలో తడిచి వచ్చారు. టీ పెడతాను. కాసేపు కూర్చోండి!" లోపలికి వెళ్ళిపోయింది వైదేహి.

వైష్ణవ్ మనసులో ఓ మెరమెర!

ఆమె ఎవరు? ఎక్కడో చూసినట్లే గుర్తు! ఆ నడక... అదీ... ఎవరబ్బా!

అతడి మనసు గతంలోకి వెళ్ళి వెదకసాగింది.

* * *

"వైదేహి మధ్యాహ్నం తోటకు వెళదామా?" అడిగాడు వైష్ణవ్.

ఎందుకు?"

"మామిడి కాయలు కోసుకుందాం!"

"అలాగే" ఎగిరి గంతేసింది వైదేహి.

ఇద్దరూ పదో తరగతిలో క్లాస్‌మేట్స్.

అప్పుడప్పుడే ఎండాకాలం ప్రారంభం అవుతోంది.

పాఠశాలలు ఒకేపూట... మధ్యాహ్న మంతా పిల్లలకు ఆట విడుపే!

వైదేహి అంటే వైష్ణవ్‌కి వల్లమాలిన ఇష్టం. ఇద్దరి కులాలు వేరైనా ఇద్దరివీ పక్క పక్క ఇళ్ళే కావడంతో, పైగా క్లాస్‌మేట్స్ కావడంతో బాగా చనువు ఏర్పడింది ఇద్దరి మధ్యా.

ఎవరికీ తెలియకుండా ఊరి

బయట ఉన్న మామిడి తోట చేరుకున్నారు ఇద్దరూ.

వైష్ణవ్ కాయలు కోసి తెచ్చాడు. గుబురుగా ఉన్న ఓ చెట్టు మొదట్లో కూర్చున్నారు ఇద్దరూ. ఎవరికీ కనబడకుండా.

ఒకరి ఒళ్ళు ఒకరికి తగు ల్తోంది.

వైదేహి సహజంగా అందంగా ఉంటుంది. అంత దగ్గరగా కూర్చోవడంతో వైష్ణవ్‌లో కాస్త ఉలికిపాటు! వైదేహి శరీరంలోంచి సన్నని వేడి తన శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తోంది. అప్పుడు మొదలైంది అతడి శరీరంలో మార్పు! మరింత పరిశీలనగా చూశాడు వైదేహిని. పద్నాలుగేళ్ళకే బాగా పెరిగి పోయింది వైదేహి. ముఖం, మెడ, భుజాలు... అలా వెళు తున్నాయి అతని చూపులు. వదులుగా ఉన్న జాకెట్ పైనుండి లోపలికి మెల్లిగా తొంగి చూశాడు. ఎద కనబడింది చీకట్లోంచి. కావాలనే మరింత దగ్గరగా జరిగాడు. వైదేహి మాత్రం మామిడికాయలు తినడంలో ఆనందాన్ని వెదుక్కుంటోంది. మధ్య మధ్య ఏదేదో వాగుతోంది.

ఆమె భుజంమీద చేయివేశాడు వైష్ణవ్. ఆమె ఏమీ అనలేదు. కాస్త ధైర్యం పెరిగింది. మెల్లిగా చేయిని భుజాల కిందుగా పోనిచ్చాడు. బత్తాయిల్లాంటి స్తనాలు తగిలాయి. ఒళ్ళు ఝల్లుమంది.

"ఏయ్! ఏం చేస్తున్నావ్?" అంటూ స్పృహలోకొచ్చింది వైదేహి.

"ఊ. ఏం లేదు. మామిడి కాయలు తిను! ఇంకా కావాలా?" అడిగాడు వైష్ణవ్.

"ఉహూ. వద్దు!"

ఆమెను ముద్దు పెట్టుకోవాలని ఉంది వైష్ణవ్‌కి. ఎలా? ఏమైనా అంటుందేమో!

అయిదు నిమిషాలయ్యాక ధైర్యం చేశాడు. రెండు చేతుల్తో వైదేహి ముఖం పట్టుకొని ఆమె పెదవులపై తన పెదవులను మొరటుగా...

ఉక్కిరి బిక్కిరి అయింది వైదేహి.

జరిగిందేమిటో పూర్తిగా అర్థ మయింది.

"ముద్దు పెట్టుకున్నావా?" గోముగా అడిగింది.

అవునన్నట్టు తల ఊపాడు వైష్ణవ్.

"తీయగా ఉందా?"

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు వైష్ణవ్. ముద్దు ఆ వయసులో ఎలా ఉంటుంది?

'తెలియదు!'

"అయితే నేను చెప్తాను. విను!" అని,

వైష్ణవ్‌వైపు తిరిగి అతడి ముఖాన్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకొని ముద్దు పెట్టుకుంది వైదేహి. అలా చాలా సేపు ఉండిపోయారు ఇద్దరూ.

"ఇప్పుడు తెలిసిందా ఎలా ఉంటుందో?" కొంటెగా అడిగింది వైదేహి.

"జీవితంలో ఈ తొలిముద్దును ఎన్నటికీ మరచిపోను" ఆవేశంగా చెప్పాడు వైష్ణవ్.

"పద వెళదాం!"

ఇద్దరూ ఇంటిముఖం పట్టారు.

* * *

వైదేహి టీ కప్పు అందిస్తుంటే అన్నాడు వైష్ణవ్.

"మీ పేరు వైదేహి అను కుంటాను. నిజమేనా?"

వైదేహి ఆశ్చర్యపోయింది.

"అరె! మీకెలా తెలుసు?"

"జీవితంలో తొలిముద్దు తీయదనాన్ని అందించిన మనిషిని ఎలా మరిచిపోగలను?"

షాక్ తింది వైదేహి.

"తొలిముద్దు... అంటే సరిగ్గా పదిహేనేళ్ళ క్రితం... వైష్ణవ్...

" వైష్ణవ్!!" అరచినంత పని చేసింది వైదేహి.

"అవును. వైష్ణవ్‌ని. చాలా చిత్రంగా ఉంది మనం ఇలా కలవడం!"

"జీవితమంటే అదే!"

అప్పుడడిగాడు వైష్ణవ్.

"ఇంతకీ మీ వారు కనబడ రేమిటి?"

"ఈ ఇంట్లో నేను, మిథున్ మాత్రమే ఉంటున్నాము. ఆయన స్థానం ఖాళీ!"

"అంటే..."

"రెండేళ్ళ క్రితం విడాకులిచ్చాను!"

నిశ్చబ్దంగా కూర్చుండి పోయాడు వైష్ణవ్.

"ఇంతకీ మరి నీ సంగతి చెప్ప లేదు!"

"చెప్పడానికి ఏముంది? పదేళ్ళ క్రితమే నా భార్య విమాన ప్రమాదంలో చనిపోయింది. అప్పటినుండీ ఒంటరితనమే. నా స్నేహితుడు!" బాధపడింది వైదేహి.

అర్ధరాత్రి గడిచిపోయింది. ఇద్దరూ గతాన్ని నెమరు వేసుకుంటూనే ఉన్నారు.

నెలరోజులు గడచి పోయాయి.

వైదేహీ! ఓ మాట చెప్పాలని

'ఆగర్భ శ్రీమంతుడు'

ప్రపంచంలో కెల్లా అత్యధిక పారితోషికం తీసు కునే నటీ నటుల్లో 12 ఏళ్ళ 'మాకలే కల్కిన్' ఒకడు.

'హోమ్ ఎలోన్' హీరో అయినా ఈ 'కుర్రాడు' ఎనిమిది మిలియన్ డాలర్లు డిమాండ్ చేస్తే కిమ్మనకుండా ఎం.జి. ఎం. స్టూడియో వారు గెట్టింగ్ విత్ డాజ్' చిత్రంకి బుక్ చేసుకుని,

తమ ఆశలన్నీ ఈపిల్లవాని మీదే పెట్టుకున్నారట. లక్షల్లో పారి తోషికం మెగాలకు, సూపర్ లకిచ్చి గుండె బాదుకునే నిర్మాతలు దీనికేం చెప్తారో మరి...

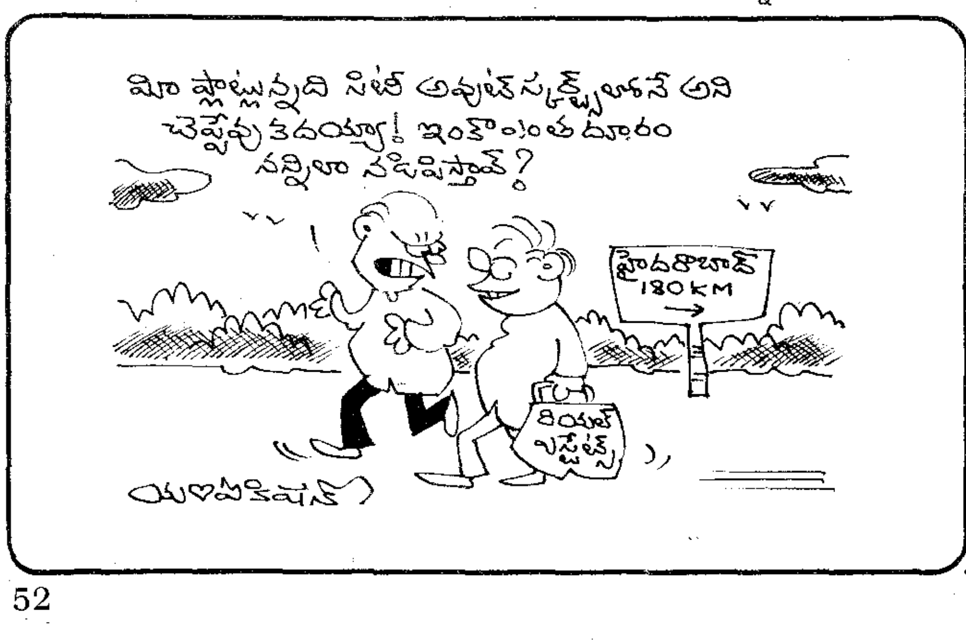

ఉంది. ఏమీ అనుకోవు కదా?'' తల అడ్డంగా ఊపింది వైదేహి.

''ఆ రోజు నీవు తొలిముద్దు రుచి చూపించాక... నీవంటే ఎంతగా ఇదైపోయానో... ఆ తర్వాత తెలిసింది. నేను నీ ప్రేమలో పడిపోయానని... కాని ఆ సంవత్సరమే మనం విడిపోయాం. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి ఇక్కడ కలుసుకున్నాం... నీకు చెప్పాల్సినవి చెప్పకుండానే... ఇన్నేళ్ళు గడిచిపోయాయి...''

వైష్ణవ్ ఒడిలో ఒదిగి ఉంది వైదేహి.

''సరిగ్గా నేనూ అదే స్థితిలో ఉండిపోయాను వైష్ణవ్. అప్పుడే నాలో స్త్రీత్వం మొగ్గ తొడిగింది. నీ స్పర్శ, నీవు ముద్దు పెట్టుకోవడం... అవన్నీ నాలో ఒడతనాన్ని మరింత మేల్కొల్పాయి. ఎన్నోసార్లు నీతో కలవాలని నీతో మొదటి అనుభవాన్ని పంచుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూరాను... కాని జీవితంలో మనం అనుకున్నవి కావు కదా?''

ఆప్యాయంగా హత్తుకున్నాడు వైదేహిని.

''ఆ రోజు ఇప్పుడొచ్చిందేమో వైదేహీ. నీవూ, నేనూ ఒకే దారిలో ప్రయాణం చేస్తున్నాం. కలిసి ఎందుకు నడవకూడదు?''

''నాకూ అదే... ఒంటరి జీవితం ఎన్నాళ్ళని. ఒకసారి సుఖానికి అలవాటు పడ్డ శరీరం ఈ రెండేళ్ళూ...

వారం రోజులు తర్వాత...

వైదేహి, వైష్ణవ్‌లు ఒకటయ్యారు.

పూలపాన్పు వారి మొదటి అనుభవాన్ని చూస్తూ ముసి ముసిగా నవ్వుకుంటోంది. నలిగిపోతున్న మల్లెలు ఇన్నాళ్ళకి దాహం తీరుతోంది కదా అని అనుకుంటున్నాయి.

రెండు శరీరాలు పెనవేసుకుపోయి కొత్త లోకాలను, కొత్త అందాలను, కొత్త ఆనందాలను వెదుక్కుంటున్నాయి. ఆ రేయి అలా గడిచిపోయింది. ఒక నూతన జీవితాన్ని అందివ్వడానికి రాత్రి తూర్పు దిశకు పరుగెత్తుతోంది. ●

అవన్నీ పుకార్లు మాత్రమే!

'వారసుడొచ్చాడు' చిత్రంలో సెకండ్ హీరోయిన్‌గా ఓ కామెడి రోల్‌ను పోషించిన శ్రీదుర్గ ఇప్పుడు కన్నడంలో 'మాలాశ్రీ'గా వెలుగొందుతూ అక్కడ టాప్‌స్టార్ అయింది. అయినా మాతృభాషను వదులుకోలేదు. వచ్చిన ఆఫర్స్‌ని చక్కగా ఉపయోగించు కుంటోందీమె.

మాలాశ్రీ ముఖాముఖి

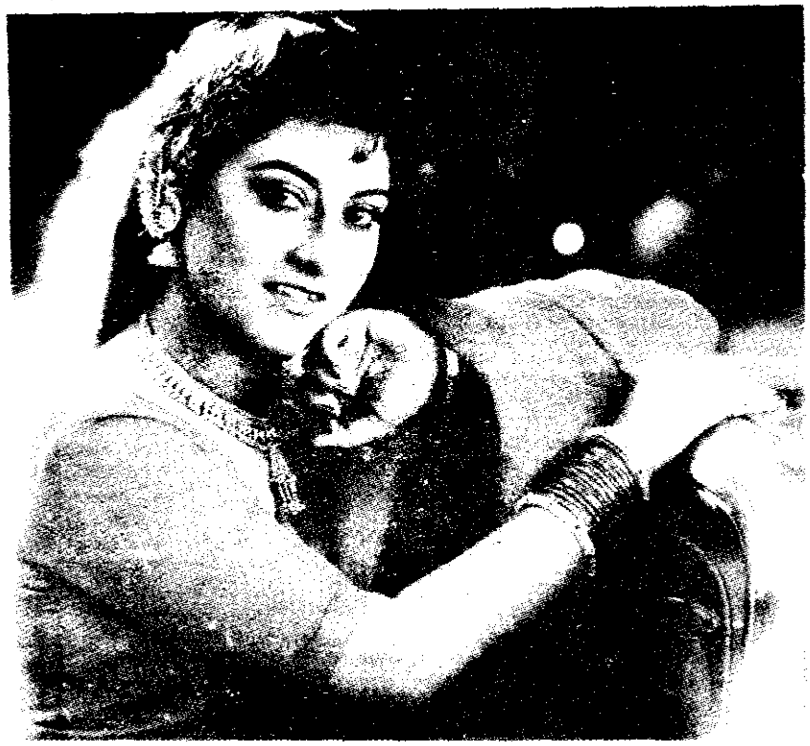

* ''కన్నడంలో బిజీగా ఉండితెలుగులో ఎలా వేయిగలుగుతున్నారు?''

● ''డేట్స్ అడ్జెస్ట్ చేసుకొని'' అని సమాధాన మిచ్చిన మాలాశ్రీని...

* ''మీకే రోల్ అంటే ఇష్టం?'' అని అడిగితే

● హీరోయిన్ అనగానే 'గ్లామర్ డాల్' అన్న అభిప్రాయం అటు నిర్మాతలోనూ, ఇటు ప్రేక్షకులకీ బలంగా ఏర్పడి పోయింది. ఇక హీరోయిన్‌కి కేరెక్టర్లు ఎక్కడ ఏడ్చాయి? నేను కన్నడంలో హీరోయిన్ ఓరియంటెట్ చిత్రాలు కూడా చేసి, సక్సెస్ సాధించాను'' అని చెప్పింది మాలాశ్రీ.

* ''ఇండస్ట్రీలో హీరోయిన్స్ కొరతబాగా ఉంది కదూ?''

● ''అవునా... నాకంతగా ఐడియా లేదు''

* ''మీకిష్టమైన హీరో ఎవరు?''

● ''నాతో నటించిన హీరోలంతా నా ఫేవరెట్స్''

* ''మీరు కన్నడ పరిశ్రమలో చాలా పుకార్లకు లోనయ్యారు కదూ?''

● ''అవన్నీ మీరన్నట్టు పుకార్లు మాత్రమే''

* ''తెలుగులో ఇంకా ఆఫర్స్ వస్తే కన్నడ పరిశ్రమని వదిలేస్తారా?''

● ''రానివ్వండి... అప్పుడాలోచిద్దాం''

*''హిందీ కెప్పుడు?''

● ''ఇంకా ఆ విషయం ఆలోచించ లేదు''

* ''మీరు నటించబోతున్న తెలుగు చిత్రం?''

● ''సుమన్, మమ్ముట్టి నటిస్తున్న ఉమామహేశ్వరరావు చిత్రంలో నటిస్తున్నాను... థాంక్యూ'' అని సెలవు తీసుకుంది మాలాశ్రీ.

... పాప